

Attiecību likums

Vēlos jūs aicināt noliekt galvu kopā ar mani, lūdzot pēc Dieva svētības mūsu mācību procesā.

Tēvs, esam pateicīgi par šo pacilājošo pieredzi. Tas ir bijis ne tikai iedrošinoši, bet arī iedvesmojoši - redzēt tik daudz jaunu cilvēku, jauniešu, kurus vieno kvēlākās ilgas pēc viena – pilnīgi nodoties Jēzum un izmantot visu, ko Tu tiem esi devis, lai tie būtu spējīgi pabeigt Tevis nolikto darbu. Tēvs, es lūdzu, lai nākamajā gadā mums nebūtu vajadzības šeit svinēt GYC, bet gan atzīmēt to Debesīs. Un tur Tu pats runāsi uz mums, nevis Deivids Geitss. Tēvs, mēs tik ļoti ilgojamies pēc dienas, kad Jēzus atnāks, bet mēs arī zinām, ka ir nepieciešama īpaša sagatavošanās. Un, kamēr mēs izzinām šo sagatavošanās procesu šajā rītā, mēs lūdzam Tava Svētā Gara klātbūtni. Tēvs, es lūdzu, lai Tu atver sirdis un dod mums gudrību saprast, Kungs, dod vēlmi mūsu sirdīs īstenot Tevis noliktos priekšnoteikumus, lai stāvētu pie kristāla jūras tanī lielajā dienā kopā ar Jēzu. Lai sekotu Viņam, lai kur arī Viņš mūs vestu cauri visai mūžībai. Mēs pateicamies, Tēvs, par uzklausīto un atbildēto lūgšanu, ko lūdzam Jēzus vārdā, Āmen!

Dieva likumos ir aprakstīta sabiedrība ar perfektu attiecību modeli. Patiesībā likuma eksistencei bez attiecībām nav jēgas. Galu galā, kāds labums ir rakstīt – tev nebūs nokaut –, ja nav neviena, ko nokaut. Kāda jēga likumam – tev nebūs laulību pārkāpt –, ja nav, ar ko to pārkāpt? Un kādu labumu dod likums – tev nebūs nepatiesu liecību dot –, ja nav ko apmelot. Tev nebūs iekārot – kāda nozīme būtu šim likumam, ja nebūtu neviena īpašuma vai sievas, vai jebkādu citu lietu, vai jebkā, ko mēs varētu iekārot... Būtībā 10 baušļi raksturo perfektas sabiedrības attiecību modeli starp cilvēkiem un arī starp cilvēkiem un Dievu.

Tagad es vēlos jums uzdot ļoti svarīgu jautājumu tajā kontekstā, ko es ar jums tikko pārrunāju. Kas ir grēks? 1.Jāņa 3:4. Vai man tas vispār būtu jālasa? (smejas).. Tas ir viens no mīļākajiem 7. dienas adventistu Bībeles tekstiem. Palīdziet man to nolasīt: „**Katrs, kas grēko, pārkāpj likumu, dara nelikumību, jo grēks ir nelikumība.**” (Jaunais LV tulk.). Tagad paklausieties, ko Elena Vaita saka par šo pantu rīta sveicienu grāmatā „Mūsu augstais aicinājums” 141.lpp. Viņa saka: „Vienīgā grēka definīcija Dieva Vārdā mums ir dota 1.Jāņa 3:4. Grēks ir likuma pārkāpums.” Tas nozīmē, ka tad, kad mēs pārkāpjam likumu, mums būs nepilnvērtīgas attiecības sabiedrībā.

Tagad es vēlētos iet vienu soli uz priekšu, kad saprotam, ka grēks ir likuma pārkāpums. Jo ir kaut kas dziļāks, kā tikai ticēt, ka grēks ir 10 baušļu pārkāpšana. Es nedomāju, ka mēs patiešām esam izpratuši grēka visdziļāko patieso nozīmi, jo mums vienkārši šķiet, ka grēks ir tikai dažādu noteikumu pārkāpšana, ka grēks nozīmē pretošanos baušļiem, kas tika uzrakstīti uz akmens plāksnēm. Bet grēks ir kaut kas daudz vairāk par baušļu, kas tika uzrakstīti uz akmens plāksnēm, pārkāpšanu. Redziet, likums patiesībā apraksta Dieva būtību. Citiem vārdiem sakot, likums atspoguļo Dieva raksturu.

Viens no maniem vismīļākajiem nacionālajiem parkiem ir „Grand Kiton” nacionālais parks Vaijomi ziemeļrietumos. Viena no manām mīļākajām aktivitātēm vienmēr, kad tur esmu bijis, ir doties uz kādu vietu ļoti agri no rīta pie ezera, kura virsma ir tik gluda un ūdens tik mierīgs, ka tas ir kā spogulis; un tad vērot atspulgā sniegotās kalnu virsotnes, priedes un sniegu kristāldzidrājā ezerā. Un es esmu to arī nofotografējis, bet interesantākais ir tas, ka es nespēju noteikt, kura

bildei ir augša un kura apakša! Jo atspulgs ir tik perfekts, ka izskatās kā oriģināls. Lūk, tādas ir attiecības starp Jēzu un Viņa likumu.

Likums ir uzrakstīts Jēzus Kristus atspulgs. Jēzus ir Likums miesas formā.

Ļaujiet man jums nolasīt brīnišķīgu Elenas Vaitas citātu no 7. dienas adventistu Bībeles komentāriem 5.sējuma 1131.lpp. Man ļoti patīk šis citāts! Ziniet, jūs varat norunāt vairākas runas par šo citātu vien.5.sējuma 1131.lpp. viņa raksta: „**Kas runa ir domai, Kristus ir Neredzamajam Tēvam**”.

Jūs vispirms domājat, tad runājat. Vismaz es ceru, ka jūs tā darāt. Nebūsim kā Pēteris, kas lika savu mēli ceturtajā ātrumā, pirms savas smadzenes bija ielicis pirmajā ātrumā. „**Kas runa ir domai, Kristus ir Neredzamajam Tēvam. Viņš ir Tēva manifestācija un tiek saukts par Dieva Vārdu. Dievs sūtīja Savu Dēlu pasaulē. Viņa dievišķība tika aplāta ar cilvēcību – un tagad ievērojiet – lai cilvēks varētu panest Neredzamā Dieva attēlu. Viņš padarīja zināmu Dieva dabu un atribūtus Viņa vārdos, Viņa raksturā, Viņa spēkā un cēlumā. Dievišķība spīdēja caur cilvēcībai aizmiglotā un klusinātā gaismā. Un tagad nāk vieta, uz ko es vēlētos koncentrēties – Viņš bija Dieva likuma iemiesojums.**”

Ko vārds iemiesojums nozīmē? Vārda sakne ir „miesa”, pareizi? Citiem vārdiem sakot, Dieva likums ir Jēzus - Likums miesā. Viņš ir likuma personifikācija. Viņa saka – „**Viņš bija Dieva likuma iemiesojums, kas ir Viņa rakstura noraksts.**” Citiem vārdiem sakot - Viņa raksturs rakstiskā formā. Dieva likums ir vienkārši pierakstīts Dieva raksturs. Un Jēzus, ja jums tā patīk, ir Likums uz kājām.

Šinī brīdī es vēlos, lai jūs ievērojat Psalmos 40.nodaļā 8., 9. pantu. Šis ir mesiāniskais pravietojums. Un tas ir par momentu, kad Jēzus iemiesosies, un Viņš runā par Savu pieredzi iemiesošanās brīdī. Un ievērojiet, ko šis mesiāniskais pravietojums saka: “**Tad es teicu: "Raugi, te es esmu! Grāmatā stāv par mani manis paša vietā rakstīts."** Tas ir citāts no Psalmu grāmatas 40.nodaļas un 8., 9. panta, tas ir arī citāts Vēstulē ebrejiem. Ievērojiet, ko Viņš saka: „**Man ir prieks dzīvot pēc Tava prāta, mans Dievs, un Tavi likumi ir ierakstīti dziļi Manā sirdī.**” Kas bija Jēzus? Jēzus bija likuma manifestācija miesā. Viņš bija dzīva likuma manifestācija. Viņš bija Likums dzīvā miesā.

Tagad es vēlos, lai jūs nedaudz padomātu. Jums ir uzrakstītais likums, un jums ir dzīvais likums, kas ir Jēzus persona. Kad jūs pārkāpjat likumu, ko jūs pārkāpjat? Vai vienkārši virkni likumu vai arī saraujat attiecības ar Jēzu? Bībelē, draugi, grēks ir minēts kā likuma pārkāpums, bet daudzreiz, patiešām vairākus desmitus reižu, Bībele runā par grēku kā par nostāšanos pret Dievu - pret Personu. Nevis pret virkni likumu, kas vienkārši ir iegravēti akmens plāksnēs, bet grēks patiesībā ir pret reālu Personu, jo likums ir atrodams Jēzū - Personā. Tātad, kad mēs pārkāpjam rakstīto likumu, mēs īstenībā saraujam attiecības ar Jēzu, jo Jēzus ir likuma iemiesojums.

Ļaujiet man jums parādīt dažus Bībeles tekstus. Jums nebūs laika apskatīt tos visus. Bībeles teksti, kas runā par grēku kā pārkāpumu pret Dievu. Man likās, ka Bībele runā par likuma pārkāpšanu. Cik daudzi no jums arī uzskata, ka grēks ir likuma pārkāpums? Un cik daudzi no jums tic tam, ka grēks ir pārkāpums pret Dievu? Kā gan tie var būt abi? Ļoti vienkārši... Dievs ir likums personā.

Tagad ievērojiet šos tekstus. Tas ir tikai neliels piemērs no Bībeles. Vai atceraties notikumu, kad Jāzepam uzmācās Potifara sieva? 1. Mozus 39.nodaļa 9.pants.

Jāzeps saka: „... **Viņš pats šinī namā nav lielāks par mani, un viņš man neko nav šinī namā aizliedzis, kā vien tevi tāpēc, ka tu esi viņa sieva. Kā lai es daru tik lielu ļaunumu un... pārkāpju 7. bausli? Vai tā tur ir teikts? Nē. ... Kā lai es daru tik lielu ļaunumu un grēkoju pret ... ko?... Dievu.**” Tātad, kas ir laulības pārkāpšana? – 7. baušļa pārkāpšana vai grēks pret Dievu? Būtībā tie abi. Bet ko mēs parasti uzsveram? Likumu. Tieši tāpēc grēks var šķist nenopietns, jo tas ir pret bezpersonisku likumu kodeksu. Bet grēks taču ir pret Personu!

Kad bija mocības ar siseņiem, Ēģiptes faraons bija ļoti norūpējies, un, lai gan faraons bija pagānu ķēniņš, viņš zināja, ka grēks ir pret Dievu.

Ievērojiet 2.Mozus 10:16. 2.Mozus 10.nodaļa un 16.pants. Siseņu mocības kontekstā faraons saka: „**Es esmu apgrēkojies pret to Kungu, jūsu Dievu, un jums.**” Vai viņš saprata, ka grēks ir pret Personu? Noteikti apzinājās.

Kad Israēls pielūdz zelta teļu 2.Mozus 32.nodaļā 33.pantā un tur runā Dievs, Tas saka: „**Un tas Kungs sacīja Mozum: „Tikai to, kas pret... 10 baušļiem apgrēkojies Es izdeldēšu no Savas grāmatas? Vai tā tur ir teikts? Nē... Tikai to, kas pret ... ko?... Mani apgrēkojies, Es izdeldēšu no Savas grāmatas.”**”

Grēks ir personisks. Vai jūs atceraties stāstu par Akanu? Kad viņš nozaga zeltu un sudrabu, un babiloniešu tērpu un noslēpa tos zem telts, tos aprokot. Beigās viņu atklāja un veda draudzes priekšā, un viņš atzina savu grēku. Ievērojiet, ka viņš nenožēloja savu grēku. Ir atšķirība starp grēka atzīšanu un grēka nožēlošanu. Ievērojiet Jozuas 7.nodaļā un 20.pantā. Jozuas 7.nodaļā un 20.pantā: „**Tad Akans Jozuam atbildēja un sacīja: „Tiešām, es esmu grēkojis Tā Kunga, Israēla Dieva, priekšā. Un redzi, kādu pārkāpumu es esmu izdarījis.”**”

Ļaujiet man pajautāt, vai Akans zaga, vai viņš bija pārkāpis bausli – tev nebūs zagts? Pilnīgi noteikti! Starp citu, vai jūs zināt, kāpēc Israēlam bija aizliegts kaut ko ņemt no Jērikas? Tādēļ, ka Jērika bija desmitais no Apsolītās zemes. Dievs teica – pēc Jērikas no citām pilsētām varat paturēt jebko, bet Jērika bija pirmā pilsēta, jo no pirmās pilsētas viss pieder Man un tiks izmantots Tempļa vajadzībām, svētnīcai. Tas ir desmitā princips. Elena Vaits izceļ šo domu. Tātad viņš zog desmito. Tas šo lietu padara nopietnu. Tā nav zagšana no cilvēka - tā ir zagšana no Dieva. Un viņš arī saprot, ka ir grēkojis pret ko? – pret Dievu!

Vai jūs atceraties, kad Sauls pienesā upuri, kad viņš nespēja sagaidīt Samuēlu? Jums, protams, nav jāpārskata visi šie panti, ko esmu pierakstījis, jo mēs arī sākām nedaudz vēlāk. Un es vēlos lai jūs paliekat, jo mēs šeit turpmāk apskatīsim apbrīnojamas lietas. 1.Samuēla 15:24. **Tad Sauls sacīja Samuēlam: "Es tiešām esmu grēkojis, jo es esmu pārkāpis Tā Kunga pavēli un arī tavus vārdus; patiesi, es vairāk bijos karavīrus un paklausīju viņu balsij."**

Vai jūs atceraties, kad Dāvids izdarīja laulības pārkāpšanu un slepkavību? Tad Nātans atnāca pie viņa un pastāstīja nelielu līdzību. Būtībā viņš teica – šis ir cilvēks, kam pieder viss šajā pasaulē, bet otram vīram pieder tikai maza aitiņa. Un zini, ko darīja tas vīrs, kam piederēja viss? Viņš ņēma tā vīra mazo avi sev. Un tad Nātans prasa, kas, tavuprāt, būtu jādara ar šo vīru? Viņam

jāmirst! Un Nātans atbild – liels tev paldies, tu esi tas vīrs! Nātans vēlējās, lai Dāvids pats sevi notiesā.

2.Samuēla 12.nodaļa un 13.pants. Pat tad, kad Dāvids ir pārkāpis 6. un 7. bausli, viņš saka Nātanam, kad Nātans teica - tu esi tas vīrs, „**es esmu grēkojis pret To Kungu!**” Un mēs arī visi zinām viņa ievēribas cienīgo 51.Psalmu - grēku nožēlas psalmu. Ievērojiet, ko Dāvids saka 6. pantā. **Vienīgi Tevis priekšā es esmu grēkojis un darījis to, kas ļauns Tavās acīs...** Pagaidiet mirkli, viņš pārkāpa bausli „tev nebūs pārkāpt laulību” un otru „tev nebūs nokaut”, un tomēr viņš apzinās, ka grēks ir pret ko? Pret Dievu: **Vienīgi Tevis priekšā es esmu grēkojis un darījis to, kas ļauns Tavās acīs, lai Tu paliec taisns Savos spriedumos un nevainojams Savā tiesneša darbā.”**

Un tad vēl ir stāsts par pazudušo dēlu. Viņš aiziet pasaulē, būdams jauns un savtīgs cilvēks. Viņš saka: „Dod man!” Dod man, dod man! Starp citu, kad viņš atgriežas, viņš saka – padari mani! Padari mani par savu kalpu. Bet, kad viņš no sākuma atstāj mājas, viņš egoistisks iziet pasaulē un uzdzīvo. Jūs zināt arī šīs uzdzīves beigas, kad viņš beidza pie cūkām un nedrīkstēja ēst pat barību, ko tām deva. Te ir runa par pašu zemāko stāvokli. Bet tad viņš atminas savu mīlošo tēvu mājās. Un tad viņš saka – es iešu atpakaļ mājās! Un viņš sagatavo runu. Viņš atgriezīsies un sacīs: „Es esmu grēkojis pret ... ko?...debesīm un pret tevi.” Pret ko bija pazudušā dēla grēks? Pret Dievu debesīs un pret viņa tēvu.

Es vēlos, lai jūs zinātu, ka likums un Jēzus ir nemainīgi. Likums ir Jēzus rakstiskā veidā. Es gribu, lai jūs saprastu, ka tad, kad mēs pārkāpjam rakstīto likumu, mēs patiesībā izdarām pārkāpumu pret ko?... mēs veicam pārkāpumu pret Jēzu.

Starp citu, kad jūs pārkāpjat Dieva rakstīto likumu, likums jau to nejūt. Likumi taču ir rakstīti uz akmens plāksnēm! Akmens ir auksts! Tas ir ciets, bezjūtīgs. Akmens plāksnes neraud! Tās nejūt sāpes. Akmens plāksnes nevar apvainot. Akmeņi ir nejūtīgi un vienaldzīgi. Bet Jēzus, kas ir likuma iemiesojums, to jūt. Starp citu, draugi, kad kristīgā pasaule noraida likumu, to piesitot krustā, tie patiesībā piesit krustā Jēzu, jo Viņš ir likuma iemiesojums. Tas arī paskaidro Elenas Vaitas rakstīto, ko es mēdzu lasīt par Jūdu un kristīgās pasaules grēkiem laiku beigās. Un es domāju – nu labi, tie šķietami ir divi dažādi grēki, bet nē, tas ir tas pats grēks. („Lielā cīņa” 22.lpp.) **„Jūdu lielais grēks bija Kristus atmešana; kristīgās pasaules lielais grēks būs Dieva bauslības atmešana, bauslības, kas ir Dieva valdības pamats Debesīs un virs Zemes.”** Ļaujiet man to pateikt šādi. Jūdi, apgalvojot, ka tic atspoguļojumam, noliedza oriģinālu, kamēr kristieši, apgalvojot, ka tic oriģinālam, noliedz atspoguļojumu. Tas taču ir tas pats grēks. Jo likums ir pierakstīts Jēzus Kristus atspoguļojums. Un likuma piesišana krustā ir Jēzus Kristus piesišana krustā. Tieši tāpēc grēks vada pie attiecību saraušanas. Likuma pārkāpšana ir attiecība salaušana.

Ievērojiet Jesajas 59:2. Jesajas 59.nodaļa un 2.pants. Jūs zināt šo pantu. **Bet jūsu pārkāpumi jūs attālina no jūsu Dieva, un jūsu grēki...** Kas ir grēki? Likuma pārkāpums. Bet ko likuma pārkāpums izraisa?... **apslēpj Viņa vaigu no jums, ka Viņš neklausās uz jums.**

Tātad, vai grēks ir personisks? Klausieties, draugi! Kad jūs saprotat, ka grēks ir personisks un ka tas ir pārkāpums pret Personu, tad arī likums kļūst garīgs. Kad jums tās ir tikai akmens plāksnes, tā ir nedzīva vēsts. Tāda bija arī farizeju problēma, jo viņi mēģināja līdzināties likumam, viņiem

likums bija tikai noteikumu saraksts, ar ko sevi salīdzināt. Tomēr likuma patiesais mērķis bija atspoguļot Jēzu, lai viņi varētu būt kā Jēzus.

Ļaujiet man jums sniegt kādu ilustrāciju. Es uzaugu Venecuēlā Karakasas pilsētā. Es visas pamatskolas apmeklēju Spānijā, tāpēc es spāņu valodu zinu labāk nekā angļu valodu. Un es arī sludinu labāk spāniski nekā angliiski. Pareizi, Gerij? Tātad pamatskolas izglītību es guvu 7. dienas adventistu pamatskolā Karakasas pilsētā. Mans tēvs bija konferences prezidents šīs pašas skolas telpās. Un tā sagadījās, ka pirmajā stāvā atradās skola, bet otrajā stāvā bija konferences dienesta telpas. Tāpēc dažreiz starpbrīžos es mēdzu doties uz 2. stāvu sava tēva kabinetā un atdarināju viņu, apsēžoties krēslā un noliekot kājas uz galda, kā es biju redzējis tēvu darām. Un es izlikos, ka esmu prezidents. Un, protams, bieži es iemetu acis arī papīrgrozā, lai atrastu tur kaut ko interesantu. Nu, lūk, un kādu dienu es ieskatījos papīrgrozā un atradu aploksni. Tajā bija 20 bolivāri, tajā laikā maiņas kurss bija 3 bolivāri pret 20 dolāriem, tas bija sešdesmitajos gados, un tā bija liela naudas summa. Es zināju, ka kāds to tur izmetis kļūdas pēc. Bet jūs jau zināt, kā mūsu vecā daba mēdz teikt - atrasts nav zagts. Un es paņēmu šo 20 bolivāru zīmi un sāku prātot, ko gan es varētu nopirkt par šo naudu. Bet es arī apzinājos, ka tā ir zagšana. Es apzinājos, ka tas ir grēks, un es negribēju grēkot viens. Tad nu es piesitu pie pleca savam draugam un teicu: „Zini, es atradu 20 bolivārus, vai tu negribi 10?” Un viņš, atbildēja – jā, protams. Mums skolas priekšā bija pārdevēji. Viņi tirgoja dažādus saldumus, kartupeļu čipsus un cepumus, un limonādi, un kožlenes, un citas lietas. Un mums taču bija baigais mūža ķēriens! Mēs aizgājām skolas priekšā, un ko tik mēs tur nenopirkām! Taču skolotājas, kas mūs vēroja, pamanīja, kādu naudu mēs tērējam. Tas nebija normāli. Tā nu mēs tikām izsaukti uz direktores kabinetu, un mums tika jautāts, kur mēs esam dabūjuši tādu naudu. Mēs atbildējām – nu, vecāki mums to iedeva. Zagti un tagad vēl meloti! Bet direktore nebija mierā ar tādu atbildi un teica, ka piezvanīs mūsu vecākiem. Bet mēs teicām – ui, nē, nē, nevajag zvanīt! Tā nu viņa turpināja izmeklēšanu, līdz galā mums nācās atzīt to, kas patiesībā bija noticis - ka es atradu naudu, ka mēs to paturējām un iztērējām. Lielāko daļu no tās. Un direktore sacīja: „Vai jūs zināt, ko es tagad darīšu? Es piezvanīšu jūsu vecākiem un izstāstīšu, ko jūs esat izdarījuši.” Kad direktore to pateica, tad es sapratu – ak, nē, nu es esmu ķezā. Jo tajos laikos vecāki nemēdza lielīties ar saviem mazajiem, dārgajiem eņģelišiem, kas īstenībā lielākoties ir mazi velnēni. Es jau zināju, ka man, pārnākot mājās, būs jāstājas pātagas priekšā. Un es nožēloju, ka biju paņēmi naudu, jo tagad man par to būs jāsaņem sods. Es taču zināju, ka esmu zadzis: „Tev nebūs zagti!” Es zināju, ka esmu melojis, ka esmu pārkāpis 10 baušļus. Un man bija žēl, ka es tagad tikšu sodīts. Un tas bija tik ilgi, kamēr es tiku mājās. Un mana mamma atvēra durvis. Pār viņas vaigiem ritēja asaras. Viņa saka: „Direktore zvanīja. Es esmu tevī vīlusies! Mēs tevi tā neesam audzinājuši!” Un asaras ritēja pār viņas vaigiem! Es būtu pacietis simtiem rīkstes sitienu, lai tikai to neredzētu. Redziet, mans grēks bija personisks, tas nebija tikai noteikumu saraksta pārkāpums. Tie jau nebija 10 baušļi, kas raudāja, bet mana mamma raudāja. Tāpēc, ka grēks ir personisks.

Ziniet, pirms daudziem gadiem Wild wood institūtā kaut kur Alabamā vai Džordžijā. Nu labi, katrā gadījumā tur bija ļoti garīgs cilvēks. Es atceros, ka viņš sniedza nelielu ilustrāciju. Divas meitenes pie viņa atnāca un sacīja: „Redzi, ir viens grēks, ko mēs atkal un atkal turpinām darīt un nekādi nespējam pārstāt to darīt! Vīrs paskatījās uz viņām un teica: „Labi, kā būtu, ja katru reizi, kad jūs šo grēku izdarītu, jūs paņemtu āmuru ar to triektu naglas cauri savas mātes rokām? Vai jūs pārstātu darīt šo grēku? Vai jūs dzītu naglas rokās?” „Protams, nē!” viņas atbildēja. „Ja to nostāda šādā gaismā, tad mēs nekad neiedomātos dzīt naglas savas mātes rokās!” Un tomēr,

grēks taču pienagloja Jēzu Golgatas kalnā pie krusta. Tas Viņam nodarīja sāpes. Tāpēc, ka Viņš uzņēmās mūsu likuma pārkāpumus.

Kad vīrs iziet no mājas un pārkāpj laulību, jā, viņš pārkāpj bausli – tev nebūs pārkāpt laulību. Ļaujiet pavaicāt – vai tas sāpina viņa sievu? Vai tas sāpina viņa bērnus? Vai tas sāpina viņa baznīcu? Vai tas sarauj viņa savienību ar Dievu? Jā. Tādēļ, ka, pārkāpjot bausli, tiek pārkāptas attiecības, jo Dievs nav tāds.

Kad mēs aizejam uz kinoteātri, protams, tur nav neviena no GYC, un mēs skatāmies atklātu seksu, vardarbību, melus, krāpšanos, spiritismu. Un esmu pārliecināts, ka mūsdienu jauniešu vadītāji teiktu, ka tas ir normāli - apmeklēt kinoteātri. Bet es vēl līdz pat šim brīdim neesmu varējis saprast, kā tu vari iet uz filmām, kas cildina grēkus, kuru dēļ Jēzum vajadzēja mirt? Vai jūs saprotat, ko es saku? Jēzus mira, jo Viņam tika uzkrauts slimīgs sekss un spiritisms, un melošana, krāpšanās un laulības pārkāpšana. Tad kā es, pie pilna prāta būdams, varu iet uz kinoteātri, sēdēt un izbaudīt, skatoties to, kas Jēzu Kristu noveda pie krusta Golgatas kalnā?

Ir tāds bauslis - turiet svētu Sabata dienu. Ziniet, kāda bija farizeju problēma? Tie tanī saskatīja tikai likumu. Tie tanī nesaskatīja noteikumu attiecībām. Tāpēc tie sacīja – neuzdrošinies kādu dziedināt sabbatā, jo mums taču ir bauslis! Dziedinādams tu pārkāp Sabatu! Vai jūs mani saprotat? Viņi jēgu saskatīja tikai likumos un noteikumu ievērošanā. Bet tie neapzinājās, ka Sabata dienas jēga ir veidot savienību ar Dievu un svētīt cilvēkus līdzās. Un, kad tie pārkāpa Sabatu, tie būtībā grēkoja pret cilvēkiem un pret Dievu, jo tie liedza sadraudzību starp cilvēkiem un starp cilvēku un Dievu, kas veido attiecības ar mums.

Vai atceraties stāstu 1. Mozus grāmatā par Ādamu? Kad viņš grēkoja? Jūs zināt, kad Ādams grēkoja, vispirms viņš saskatīja tur tikai nepaklausību Dieva dotajam noteikumam. Un viņš to nenožēloja. Es jums pastāstīšu, kad viņš to nožēloja. Viņš apzinājās, ka ir nepaklausījis likumam. Starp citu, tas viens likums būtībā ietvēra visus likumus, jo leva iekāroja. Leva, kārdinot Ādamu, ienesa nāvi pasaulē ar grēku. Viņa garīgi pārkāpa laulību, izvēloties citu mīļāko. Viņa zaga, jo auglis nepiederēja viņai, viņa pārkāpa Sabatu, jo pretojās pašam Radītājam. Viņa vēlējās sevi nostādīt Dieva vietā, viņa necienīja debesu Tēvu. Vienā šajā noteikumā tika ietverti visi 10 baušļu principi. Un, kad Ādams grēkoja, viņam bija žēl, jo viņš saka – es miršu. Viņam bija žēl seku dēļ. Tas, ka viņš nebija atgriezies, ir redzams mirklī, kad Dievs nāk nostādīt viņu fakta priekšā, jautājot - ko tu esi darījis? Viņš atbild – sievietē vainīga! Vai zināt, kas ir galvenais pierādījums, ka viņam trūkst nožēlas? Tas, ka novel vainu. Un leva saka - tā čūska, ko Tu radīji! Viņiem nepavisam nav nožēlas par izdarītajiem grēkiem. Vai zināt, kad Ādams patiesi nožēloja un saprata, ka grēks nav tikai likuma pārkāpums, bet gan pārkāpums pret Personu? Kad Dievs viņam sacīja, lai viņš paņem jēru vai arī 2 jērus pasaulē, kurā nekad nebija bijusi nāve. Un Dievs liek viņam paņemt nazi, paņemt to jēru, kas, atbildot saucienam, pie tevis pienāca bez jebkādam bailēm. Tu paņem nazi un pārgriezt tam rīkli! Vai jūs spējat iztēloties, kā Ādams pārgriež jēram rīkli, kā asinis sāk gāzties laukā no brūces kaklā, līdz pēkšņi jērs saļimst viņa rokās?

Elena Vaita raksta (Conflict and courage p22) „**Kad Ādams redzēja straujos trūdēšanas procesus krītošajās lapās un vīstošajās puķēs, viņš sēroja vairāk, nekā tagad cilvēki sēro par saviem aizgājējiem.**” Tās bija tikai lapas un puķes. Iedomājieties, ko viņš izjuta, kad tas jērs saļima viņa rokās, asinīm gāžoties no kakla. Un tad Dievs viņam saka – šis jērs aino tavu Radītāju. Kādu dienu Viņš nāks. Viņš būs sievietes sēkla, un Viņš sadragās čūskas sēklu, bet tas Viņam prasīs Viņa paša

asinis. Un tagad ļaujiet man jums pajautāt, vai Ādams skatījās tagad uz grēku citādāk? Un kā vēl! Jo viņš saprata, ka viņa grēks vedīs Jēzu Kristu pie krusta Golgātā. Tas nogalinās viņa Radītāju! Un viņš ieraudzīja grēka šausminošo dabu. Starp citu, Dievs ne tikai lika nogalināt dzīvniekus, bet Viņš ņēma ādas no dzīvniekiem un darināja drēbes. Bībelē teikts, ka Dievs apģērba viņus. Citiem vārdiem sakot, jēra nāve radīs aizsegu kailumam. Vai tas nav skaisti?

Tas arī ir domāts Caharijas 12.nodaļā un 10.pantā, kur teikts: **„Bet pār Dāvida namu un Jeruzalemes iedzīvotājiem Es izliešu žēlastības un lūgšanas garu, un tie raudzīsies uz Viņu, ko tie sadūruši, un vaimanās par Viņu, kā vaimanā par vienīgo Dēlu, un būs par Viņu noskumuši un sēros, kā skumst par savu Pirmdzimto.”**

Bet Dievs vēlas izdarīt vairāk, nekā mēs pat spējam iedomāties, jaunie cilvēki. Brāļi un māsas. Tas, ko Jēzus vēlas darīt, ir šo likumu iemiesot mūsos. Cietiem vārdiem sakot, viņš vēlas ņemt šīs akmens plāksnes un novietot tās mūsu sirdīs tā, lai mūsu dzīve būtu likuma izpausme, kā Jēzus dzīve bija likuma izpausme. Viņš grib Savus likumus iemiesot mūsos. Bet, pirms Viņš to var izdarīt, kaut kam ir jānotiek. Tas, kam jānotiek, ir... Dievs nerakstīs jaunu likumu sirdī.

Apskatīsim Ecehiēla 36.nodaļu Ecehiēla 36.nodaļu 26., 27. pantu. Vai tu zināji, ka Dievs ir debešķīgs kardiologs? Viņš neveic apvedceļa operācijas. Viņš nemaina vārstuļus, viņš neievieto elektrokardiostimulatorus. Vienīgā operāciju, kādu Jēzus veic, ir sirds transplantācija. Ievērojiet apsolījumu Ecehiēla 36.nodaļā 26., 27. pantā: **„Es jums piešķiršu jaunu sirdi un jaunu garu;... bet, pirms Viņš var ielikt jaunu, Viņš saka... Es izņemšu no jūsu krūtīm...ko?... akmens sirdi un ielikšu jums miesas sirdi. Es jums došu Savu Garu un jūs vadīšu, ka jūs staigāsit Manos likumos un sargāsit un pildīsiet Manas tiesas.”** Ne tāpēc, ka jums tā jādara, bet gan tāpēc, ka jaunā sirds dzen jūs tā rīkoties.

Redziet, mūsu lielākā problēma ir tāda, ka mēs 10 baušļus redzam kā šos likumus uz akmens plāksnēm, un ko mēs darām? Mēs salīdzinām tos ar savu dzīvi – nu, kā es izskatos? Un tad mēs atrisinām problēmas ar vienu bausli, pēc tam ķeramies pie nākamā, bet vecais atgriežas. Tāpēc, ka vienkārši nav iespējams ar veco sirdi turēt Dieva likumu! Tas nav iespējams! Un tādēļ Dievs vēlas izņemt laukā veco sirdi un ievietot jaunu tās vietā. Tas ir apsolījums. Tu vari to ņemt uz banku, ja tu tam piekrīti. Bet tev jābūt ar mieru atdot savu veco sirdi. Un tad Jēzus dara vēl ko vairāk. Viņš ne tikai apsola izņemt to veco, pārakmeņojošos, savtīgo sirdi, bet, kad Viņš to būs izņēmis, Viņš apsola ierakstīt Savu likumu mūsu sirdī un prātā tā, ka mēs kļūstam par likuma iemiesojumu.

Ievērojiet, kas teikts Jeremijas 31.nodaļā 31. – 34.pantā. Skaists apsolījums. Ziniet, kāda ir atšķirība starp Jauno un Veco Derību? Tas ir ļoti vienkārši. Lielākā daļa kristiešu saka, ka Vecās Derības zīme ir sabats, bet Jaunās - nav. Vecā Derība ir likums, bet Jaunā Derība - žēlastība. Nepareizi. Abās derībās ir likums, bet tas ir ierakstīts dažādās vietās. Vecajā Derībā likums ir rakstīts uz akmens plāksnēm, Jaunajā Derībā tas pats likums ir ierakstīts mūsu sirdīs. Ievērojiet rakstīto Jeremijas 31.nodaļā: **„Redzi, nāks dienas,” saka Tas Kungs, "kad Es slēgšu jaunu derību ar Israēla namu un ar Jūdādas namu, ne tādu derību, kādu Es citkārt slēdzu ar jūsu tēviem, kad Es tos ņēmu pie rokas un izvedu no Ēģiptes zemes. Šo derību tie ir pārkāpuši, kaut gan Man bija noteikšana pār tiem,” tā saka Tas Kungs.”**

Kāpēc viņi pārkāpa bauslību? Vai atceraties, kad Mozus devās kalna augšā un Dievs sacīja – Mozu, Es vēlos, lai tu nodod ziņu saviem cilvēkiem. Mozus sacīja – labi, kāda ir vēsts? Un Dievs atbild, tas ir 2.Mozus 19.nodaļā - Es vēlos slēgt derību ar cilvēkiem. Es vēlos būt viņu Dievs un lai

viņi ir Mana tauta. Bet tas nozīmē, ka viņiem būs jāpaklausa Manai balsij un jātur Mana derība. Es gribu, lai tu ej lejā un paprasi viņiem, vai viņi grib ieiet šādās derības attiecībās. Tad Mozus dodas lejā. Viņš saka cilvēkiem – es tikko biju augšā kalnā un runāju ar Dievu. Viņš vēlas slēgt derību, Viņš vēlas jūs darīt par Savu tautu, un Viņš vēlas būt jūsu Dievs. Vai jūs to pieņemat? Ziniet, ko ļaudis atbildēja? Visu, ko Dievs ir sacījis, mēs darīsim! Cik ilgi viņu apņemšanās tupinājās?... Tas ir diezgan interesanti. 2.Mozus 32.nodaļā ir stāsts par zelta teļu. Par zelta teļa pielūgšanu. Vai jūs spējat aptvert, ka pēc tam, kad Israēls bija pielūdzis zelta teļu, Mozus dodas augšā kalnā, un Dievs saka – šie cilvēki tik drīz lauza Manu derību, nepaklausīja Manai balsij, tāpēc – Es viņus iznīcināšu. Mozus saka – nē, nē, nē, Kungs, ko citas tautas par Tevi sacīs? Vai tāda rīcība būs Tavs atspulgs? Šajā sarunā ir interesanti novērot, ko Dievs saka Mozum par Israēlu, ka tā ir Mozus tauta. Bet Mozus atbild – nē, Dievs, tie ir Tavi ļaudis. Dievs saka – tu ved viņus uz Kānaānu. Mozus saka, nē, tie nav mani, tie ir Tavi. Tāpēc Elena Vaita saka, ka Dievs atmeta Israēlu. Jo derība, kas bija rakstīta uz akmens plāksnēm, kurām tu mēģini līdzināties, nestrādāja.

Tātad, kādu Dievs derību piedāvās tālāk? Ievērojiet Jeremijas 31.nodaļas 33.pantu. „**Nē, šāda būs derība, ko Es slēgšu ar Israēla namu pēc šīm dienām, tā saka Tas Kungs, Es iedēstīšu Savu bauslību... Vai tas ir tas pats likums? Tas ir tas pats likums? Jā vai nē? Protams! ... Es iedēstīšu Savu bauslību... kur? ...viņos pašos, Es to rakstīšu viņu sirdīs, un Es būšu viņu Dievs, un tie būs Mana tauta.**”

Un tagad ievērojiet Jeremijas 31:34. Nevienš jums neteiks – tu drīksti to darīt Sabatā vai nedrīksti darīt to un to Sabatā, un arī šito tu nedrīksti darīt Sabatā un to nedrīksti darīt Sabatā. Nē! Tāpēc ka tad, kad likums ir ierakstīts sirdī, jūs dabiski darīsiet to, ko likums prasa. 34.pantā ir teikts: „**Tad nemācīs vairs draugs draugu un brālis brāli, sacīdams: atzīstiet To Kungu! - jo visi Mani pazīs... Kāpēc? Tāpēc, ka likums ir kur? Sirdī. ... jo visi Mani pazīs, lielie un mazie, tā saka Tas Kungs, jo Es piedošu viņu noziegumus un nepieņēšu vairs viņu grēku!**”

Starp citu, jūs lasījāt to pantu Galatiešiem 2:20 „**Līdz ar Kristu esmu krustā sists, bet nu nedzīvoju es, bet manī dzīvo Kristus; bet, cik es tagad dzīvoju miesā, es dzīvoju ticībā uz Dieva Dēlu, kas mani ir mīlējis un nodevis par mani.**” Tie, kas ir Kristū, vairs nedzīvo, bet Kristus dzīvo viņos. Kāpēc? Tāpēc, ka... kur viņiem ir likumi? Rakstīti sirdī.

Un tagad vissvarīgākais jautājums. Kā mēs varam iegūt likumu savā sirdī?

Klausieties, ko es jums teikšu, tas ir ļoti svarīgi. Šis darbs, ko Dievs apsolās izdarīt – izņemt veco sirdi un iedot jaunu – šis darbs var notikt momentāni. Bet likumu ierakstīšanas darbs ir process. Tas nenotiek vienas nakts laikā. Jautājums ir – kā likums nokļūst no akmens plāksnēm sirdī?

Atšķirsim kopā Psalmu 119.nodaļu un 9. – 11.pantu. Psalmu 119.nodaļa un 9. – 11.pants.

Šeit ir kas rakstīts tieši jauniem cilvēkiem. **Kā jauneklis uzturēs savu ceļu šķīstu? Kāda ir atbilde? ... Kad turēsies pie Taviem vārdiem. Es Tevi meklēju no visas sirds. Neļauj man aizmaldīties projām no Taviem baušļiem.** Un tagad ievērojiet. **Es turu Tavus vārdus savā sirdī, lai negrēkotu pret Tevi.**

Ko tas nozīmē? Tas nozīmē Dieva Vārdus turēt - kur? Sirdī.

Un kas ir tas vārds? Tas ir Jēzus rakstītājā formā. Bībele ir 10 baušļu paplašinājums - visa Bībele ir 10 baušļu paplašinājums. Un Bībele ir Jēzus rakstiskais formāts. Kā tad mēs varam dabūt Jēzu mūsos? Studējot Viņa vārdu un pārdomājot par Jēzu Viņa vārdā. Šādā veidā likums nokļūst līdz acīm un nāk caur mūsu ausīm, un tas ienāk mūsu prātos, un tad ienāk mūsu sirdī. Un, jo vairāk mēs to darām, jo vairāk Dievs veido mūsu raksturu tādu, kāds tas atrodams Viņa likumā, un pēc tam arī mūsu dzīvē.

Efeziešiem 5.nodaļā 25.- 27.pants. Spēcīga rakstu vieta. **Vīri, mīliet savas sievas, tāpat kā Kristus ir mīlējis Savu draudzi, pats nododamies viņas labā,...** kāpēc Kristus nodevās viņas labā? lai varētu ko? **...lai to darītu svētu, šķīstot...** kā Jēzus dara svētu un šķīsta draudzi? Ievērojiet, ar ko... **ar mazgāšanu ūdenī caur vārdu...** ko simbolizē ūdens? Svēto Garu. Iedomājieties tagad, ka Svētais Gars ir ūdens, bet Vārds ir ziepes. Svētais Gars izmanto vārdu - ziepes - , lai mūs attīrītu. Bet kā gan ziepes tiek iekšā? Tās tiek iekšā, mums iedēstot Vārdu mūsu prātā un mūsu sirdī caur mūsu acīm un caur mūsu ausīm vispirms. Un kāds tad ir rezultāts Svētā Gara darbībai? Mūsu mazgāšana ar Vārdu.

Šis ir brīnišķīgākais dārgums, ko Kristus sniedz draudzei. **Sev Savu draudzi sagatavodams cienīgu, bez traipa, bez krunkas vai cita tamlīdzīga trūkuma, lai tā būtu svēta un bez vainas.**

Kā tad draudze un tās cilvēki katrs individuāli kļūst bez traipa, krunkas no mazgāšanas ar ūdeni - Svēto Garu - caur Vārdu? Starp citu, tieši tādēļ mēs nekad neatveram Bībeli bez lūgšanas. Vai zināt, kas notiek, kad lasu Bībeli? Bībele sāk lasīt mani.

Piemēram, ja man ir problēmas ar skatīšanos, un kādu dienu rīta svētbriidī lasu to tekstu no Mateja 5. „Jūs esat dzirdējuši, ka ir sacīts vecajos laikos – tev nebūs pārkāpt laulību, bet es tev saku, ka jebkurš, kurš uzlūko sievieti, to iekārodams, jau to ir pārkāpis savā sirdī.” Es to esmu lasījis, bet tagad tas lasa mani. Vai jūs mani saprotat? Raksti, kad ienāk cilvēkā, norāj grēku. Un atklāj grēku, jo Bībele ir gaisma, un gaisma izgaismo tumsu, bet tai ir jāienāk, lai vairs nebūtu tumsas.

Iemesls, kādēļ lielākajai daļai cilvēku nav nekādas uzvaras pār grēku un viņos nemaz nav Jēzus līdzības, ir tāds, ka mēs tērējam savu laiku, barojoties ar mēsliem.

2.korintiešiem 3:18 **„Bet mēs visi, atsegtām sejām, Dieva godību redzēdami kā spogulī, topam pārvērsti... tas ir labi iztulkots... topam pārvērsti Viņa paša līdzībā no spožuma uz spožumu. To dara Tā Kunga Gars.”** Vai saskatāt, ka tas ir process, tas nenotiek vienā naktī. Ievērojiet, ko Elena Vaita par to raksta, komentējot šo pantu – tas ir skaisti, Dieva dēli un meitas, - 337.lpp. **„...uzlūkojot Kristu, runājot par Viņu, raugoties uz Viņa rakstura piemīlību... man patīk, kā viņa to saka, viņa varētu teikt –rakstura skaistumu -, bet nē, tā ir piemīlība ...raugoties uz Viņa rakstura piemīlību, mēs topam pārvērsti no godības uz godību... un tad viņa saka ...Un kas ir godība?... viņas atbilde ir... Raksturs. Un viņš tiek izmainīts no rakstura uz raksturu. Te mēs redzam, ka notiek šķīstīšanas darbs, kas tiek turpināts, raugoties uz Jēzu.**

Pirms pāris gadiem es apciemoju kādu pilsētu un kāda sieviete pie manis pienāk un saka: „Sludinātāj Bor, vai jūs pazīstat Džordžu Riko?” Es atbildu, ka, protams, pazītu. Es gan neteicu, ka viņš bija mans students, es sacīju – es viņu pazīstu ļoti labi. Viņa teica: „Man jau bija tāda sajūta, ka jūs viņu pazīstat, jo jūs sludināt tāpat, kā viņš!” Un tad es uz viņu paskatījos un teicu: „Jā, viņš

bija mans students 3 gadus.” Un viņa saka: „Ak, atvainojiet, mācītāj, ka patraucēju!” Kāpēc, jūsuprāt, Džordžam ir tik līdzīgas iezīmes viņa sludināšanas stilā? Tāpēc, ka nav iespējams pavadīt 3 gadus klasē, ne ar ko neaplipinoties!

Vai vēl kāds vīrs ar sievu. Vīrs nomira pirms pāris gadiem, bet viņi bija precējušies 60 gadus. Bija patīkami viņus vērot. Viņi abi bija sīciņi. Vienmēr, kad viņi gāja pa ielu, viņi kustējās sinhroni – kā ar militāru precizitāti. Viņi vienmēr pagriezās vienādā veidā, smaidīja vienādi, viņiem garšoja viens un tas pats ēdiens. Un es teicu – jūs esat kā dublikāti. Kā tā? Bet viņi atbildēja – tu nevari nodzīvot 60 gadus ar kādu un kaut ko nepārņemt no otra. Vai saprotat, ko saku? Jo vairāk laika mēs pavadām ar Jēzu, jo vairāk Kungs raksta mūsu sirdī.

Ieklausieties citātā no „Laikmetu ilgām” 83. lpp. Jūs noteikti to jau zināt: **„Būtu labi, ja mēs katru dienu kādu stundu pavadītu, pārdomājot Kristus dzīvi.”** Cik ilgi? Man taču nav stunda! Vai tu joko? Es taču esmu aizņemta persona! Labāk atliciniet laiku, jo tā ir pati svarīgākā lieta. Citas lietas pagaidīs, bet ne šī. **„Būtu labi, ja mēs katru dienu kādu stundu pavadītu, pārdomājot Kristus dzīvi. Mums to vajadzētu aplūkot posmu pa posmam, ļaujot iztēlei uztvert katru ainu, sevišķi Viņa dzīves pēdējās dienās. Un ievērojiet rezultātu. Kad mēs tā kavēsimies pie Viņa lielā, par mums pienestā upura, mūsu palāvība kļūs stiprāka, no jauna iekvēlosies mīlestība, un mēs vairāk tiksim piepildīti ar Viņa Garu. Lai iegūtu pestīšanu, mums krusta pakājē jāapgūst grēku nožēlas un pazemošanās mācība.”**

Bībele saka jeb runā par miesu. Vai zinājāt, ka miesai ir milzīga apetīte? Kas notiek, kad esi izsalcis? Jūs ēdat. Mūsu grēcīgā daba jeb miesa, kā to nosauc apustulis, ir kā izsalcis zvērs – izbadējies. Un kā šis zvērs aug? To barojot. Kā šis nezvērs tiek piesists krustā? To mērdējot badā. Ja tu baro savu grēcīgo dabu ar nepareizu mūziku, ar nepareizu televīzijas pārraidi un nepareizu izklaidi, es jums garantēju, ka jūs barojat savu iedzimto dabu un jums būs iedzimtais dzīves veids. Tāpēc, ka iedzimtā daba ir kļuvusi spēcīga. Un, protams, kad garīgā daba netiek barota, tā kļūst vāja. Ziniet, ko Dievs vēlas, lai mēs darām? Dievs vēlas, lai mēs nomērdējam savu miesīgo dabu līdz nāvei, koncentrējoties uz Jēzu un Viņa Vārdu. To apustulis Pāvils domāja, kad sacīja – ja dzīvosiet pēc miesas, jūs mirsit, bet, ja pēc gara, jūs piespriedīsiet miesas iekārēm nāvi un jūs dzīvosiet. Un tad Jēzus būs atrodams sirdī. Vai mēs varam teikt kopā ar apustuli Pāvilu, ka varam izdarīt lielāko vairums lietu, uz ko Jēzus mūs stiprina? Piedodiet. Es varu izdarīt dažas lietas caur Kristu, kas mani stiprina. Nu labi. Es varu visu, izņemot uzvarēt grēku, caur Kristu, kas mani dara stipru.

Ziniet, ir cilvēki, kas saka, ka mēs turpināsim grēkot, līdz Jēzus atnāks. Ziniet ko. Īstenībā viņi saka, ka Dievs nav pietiekami spēcīgs, lai palīdzētu tev uzvarēt grēku. Viņi saka – miesa ir pārāk stipra, pasaule ir pārāk stipra, sātans ir pārāk stiprs. Tātad jūs sakāt, ka miesa, pasaule un sātans ir daudz spēcīgi par Dievu. Vai jūs mani saprotat? Ja mēs izpildītu nosacījumus, ja mēs ļautu Dievam ierakstīt Viņa vārdu mūsu domās un sirdī, mūsu dzīve būtu pilnīgi citādāka. Mums būtu spēks pārveidot pasauli! Un to Dievs sagaida no Saviem ļaudīm!

Tagad esmu gatavs beigt. Atklāsmes 14:1 runā par 144 tūkstošiem. Ir viens raksturojums, ko vēlos jums parādīt. **„Tad es redzēju, un raugi: Jērs stāvēja uz Ciānas kalna un līdz ar Viņu simts četrdesmit četri tūkstoši to, kam Viņa Vārds... Bībelē vārds simbolizē raksturu... un Viņa Tēva Vārds bija rakstīts uz viņu pierēm.”**

Vai zināt, ka jebkam, kam pieder jūsu prāts, piederat arī jūs pats? Tam, kam ir jūsu prāts, tam jūs piederat. Tādēļ sātans iefiltrējas prātā, jo viņš apzinās, ka, ja viņš spēs kontrolēt jūsu prātu, viņš spēs kontrolēt tevi pašu. Bet mums, kas atrodam laiku Jēzum, studējot Bībeli un lūdzot, runājot par Viņu un liecinot par Viņu, un iesaistoties garīgās lietās, pārvērtības ienāk dzīvē tādā mērā, ka Dieva raksturs tiek ierakstīts mūsu prātā un mūsu sirdī, un mūsu uzvedība atspoguļo to, kas ir mūsu dzīves Kungs.

Šajā rītā es vēlos izteikt aicinājumu. Tas ir trīsdaļīgs aicinājums. Pirms mēs noslēdzam šīs brīnišķīgās tikšanās.

Pirmkārt. Visiem, kas ir šeit sapulcējušies, es vēlos uzdot jautājumu – vai jūs gribētu, lai Dievs piepilda Savus apsolījumus jūsu dzīvē un izņem laukā jūsu savtīgo, stīvo, cieto, sirdi? Vai jūs vēlaties, lai Dievs to izdara?

Otrais. Vai jūs vēlaties, lai Kungs pēc tam ņem Savu likumu un jauno sirdi un ieraksta šo likumu jūsu prātā un sirdī? Paceliet roku, ja jūs vēlaties, lai to Dievs izdara jūsu dzīvē. Slava Dievam!

3. aicinājums ir daudz personiskāks, un tas prasīs no mums vairāk apņēmības. Mums jābūt godīgiem un uzmanīgiem, tam atsaucoties. Neatsaucieties tam, ja vien jūs to patiesi neizjūtat savā sirdī. Cik daudzi no jums šajā rītā vēlas teikt Jēzum – Kungs, es vēlos, lai Tu izņem no manis akmens sirdi, un es gribu, lai Tu ievieto tur miesas sirdi. Un tad es gribu Tev, Kungs, veltīt pārdomu stundu katru dienu. Tā ir apņemšanās katru dienu - stundu, vēlams agri no rīta. Kad viss ir kluss un mūsu prāts ir skaidrs, un mēs varam dzirdēt Dieva balsi daudz labāk. Ja tu gribi Kunga priekšā izdarīt šādu apņemšanos šorīt - Dieva spēkā ziedot šādu pārdomu stundu, veltot to Jēzum jau pašā dienas sākumā -, es aicinu tagad piecelties.

Mums ir bijušas brīnišķas, piedzīvojumiem bagātas 3 dienas, bet Dievs grib mūsos atspīdēt pastāvīgi - dienu no dienas -, lai mums būtu Enoha pieredze. Zināt, kas notika ar Enohu? Viņš gāja ar Dievu un staigāja ar Dievu, un staigāja ar Dievu. Un viņš bija tik tuvu, lai identificētos ar Dievu, un nekas pasaulīgs neko viņam vairs nenožīmēja, izņemot cilvēkus, kas atspoguļo Jēzu, izņemot cilvēkus, bet nekas uz zemes, nekādi īpašumi, mājas - nekas! Citiem vārdiem sakot, viņš bija pilnībā identificējies ar debesīm. Un tad Jēzus sacīja – Enoh, tu vairs neesi zemes pilsonis, tev tur vairs nav ko darīt, nāc uz jauno Jeruzalemi, un mēs staigāsim pa zelta ielām tagad un turpmāk. Jēzum būs visa Enoha paaudze laika beigās. Un es ticu, ka GYC ir bijis labs instruments, lai veidotu šādu paaudzi. Un es lūdzu Dievam, lai tad, kad mēs pametīsim šo vietu, jau, sākot ar rītdienu, mēs dzīvotu pēc savas apņemšanās un pavadītu laiku kopā ar Jēzu. Un pēc gada jūs teiksiet – hei, es sevi vairs nepazīstu! Pirms noslēguma lūgšanas ir īpaša dziesma, ko vēlos nodziedāt. Jūs dzirdat melodiju, ko spēlē uz klavierēm. „Es būšu kā Jēzus”. Dziedāsim to visi un tad zemosimies, un es noslēgšu ar lūgšanu.

Dziedāsim.

Earthly pleasures vainly call me;
I would be like Jesus;
Nothing worldly shall enthrall me;
I would be like Jesus.

Refrain

Be like Jesus, this my song,
In the home and in the throng;
Be like Jesus, all day long!
I would be like Jesus.

2

He has broken every fetter,
I would be like Jesus;
That my soul may serve Him better,
I would be like Jesus.

3

All the way from earth to glory,
I would be like Jesus;
Telling o'er and o'er the story,
I would be like Jesus.

4

That in Heaven He may meet me,
I would be like Jesus;
That His words "Well done" may greet me,
I would be like Jesus.

Mūsu Dievs debesīs. Tu, kas esi atbildīgs par visām lietām. Mēs esam vāji. Mēs esam grēcīgi. Mums nav ne spēju, ne iespēju pat nedaudz nonākt tuvu kaut viena Tava baušļa izpildei. Bet mēs Tev pateicamies, ka esi solījis spēku Jēzu Kristū. Spēku pārvarēt visderdzīgāko un spēcīgāko grēku pasaulē tāpēc, ka Tu es daudz spēcīgāks par visiem grēkiem, par miesu, par sātānu, par pasauli. Tēvs, kad mēs noslēdzam šo garo, brīnišķīgo nedēļas nogali, lūdzu, svētī katru no mums, kas esam šeit zemojušies Tavā priekšā. Tēvs, mēs Tev lūdzamies, lai Tu izņem laukā to akmens sirdi, to patmīlīgo sirdi, lai Tu ieliec mūsos miesas sirdi, atjaunotu sirdi. Un vēl es Tev lūdzos, lai Tu ieraksti Savu likumu mūsu sirdīs un mūsu prātos, un lai katru dienu Tu mums palīdzi veltīt šo īpašo stundu pārdomām un lūgšanām Jēzum, kas ir likuma iemiesojums. Tā būs cīņa, Tēvs! Tu zini, ka esam aizņemti ļaudis, bet mēs patiesībā neesam tik aizņemti, kā mums liekas. Palīdzi sakārtot mūsu prioritātes pareizā secībā. Palīdzi likt Tevi pirmajā vietā it visur. Mūsu laiku, talantus, resursus, spēku. To visu palīdzi mums nolikt kā upuri altāra priekšā. Ja šeit ir kāds, kas cīnās ar īpašu grēku, Dievs, es Tev lūdzos, lai Tu viņiem dod cerību un pārliecību par uzvaru. Svētī mūs, kad mēs atstāsim šo vietu, un sagatavo mūs atgriezties mājās. Sūti Savus eņģeļus, lai tie pasargā mūs, jo sātans ir dusmīgs par to, kas šeit notika šajā nedēļas nogalē. Sūti Savus eņģeļus, lai tie uzrauga Tavus ļaudis, lai pasargā, kad mēs atgriezīsimies mājās. Un palīdzi, Dievs, spīdēt un atstarot Tevi katrā Tavā draudzē. Pateicamies, Tēvs, par uzklausīto un atbildēto lūgšanu, ko lūdzam Tava dārgā Dēla Jēzus vārdā. Āmen.